

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/135/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010355
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318010355.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného W. N., nar. dňa XX.XX.XXXX v R., trvale bytom N. J. XXXX/X, K., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 17.06.2019, č. k. 9T/17/2018-333, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.03.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. N. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 17.06.2019, č. k. 9T/17/2018-333 bol obžalovaný W. N. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 17.06.2016 v čase od 20.00 hod. do 20.20 hod. v obci A. na ulici pred rodinným domom č. XXX, teda na mieste verejnosti prístupnom, fyzicky napadol N. C. tým spôsobom, že k nemu pristúpil a zovretou päťou pravej ruky ho niekoľkokrát udrel do oblasti hlavy, následne z oplotenia rodinného domu vytrhol kovovú tyč a jedenkrát ho udrel do hlavy, čím poškodenému N. C. spôsobil ľahký úraz - stav po traume hlavy, pohmoždenie s opuchom a podliatinou na ľavom líci, tržnozhoždenú ranu na rozhraní temennozáhľavovom dĺžky 5,5 cm, tržnozhoždenú ranu nad ľavou ušnicou dĺžky 2 cm, s dobou liečenia najmenej 7 dní, následne, ako sa na miesto dostavili dvaja členovia zásahovej skupiny SBS, jedného z nich udrel taktiež kovovou tyčou do oblasti tváre, čím poškodenému A. F. spôsobil ľahký úraz - stav po traume hlavy, pohmoždenie na pravom líci s podliatinou a podkožným emfyzémom, tržnozhoždenú ranu pod pravou očnicou dĺžky 2,3 cm, pohmoždenie očného bulbu vpravo so zakrvácaním spojovky, zlomeninu strednej tretiny tvárového skeletu na pravej strane s posunom lomných plôch typu le Fort II, traumatické postihnutie vnútorného ucha vľavo s dobou korektnej a odôvodnenej práceneschopnosti najmenej 4 týždne, pričom počas útokov W. N. kovovou tyčou poškodil tam zaparkované motorové vozidlá a to Škodu Octavia Combi, EČV: SA-668CJ striebornej metalízy, čím poškodenej JUDr. Ing. O. D. spôsobil škodu vo výške 1 760,89 € a na vozidle VW Passat, EČV: SA-380AZ, čím poškodenému N. C. spôsobil škodu vo výške 350 €.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky a 2 (dva) mesiace. Podľa § 50 ods. 2 Trestného

zákona okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe podľa jeho schopností škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd I. stupňa zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodeným: N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. R. C. XXX, škodu vo výške 350 €; JUDr. Ing. O. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, škodu vo výške 61,27 €; Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, škodu vo výške 1 046,01 €; Sociálnej poisťovni, IČO: 30 807 484, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, škodu vo výške 337,10 €. Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku okresný súd poškodeného A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. A. XX, so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd I. stupňa poškodených N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. R. C. XXX a JUDr. Ing. O. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe klade za vinu.

Zo zhodných výpovedí svedkov N. C. a K. W., doplnenej o výpovede W. W., A. F. a N. K. mal okresný súd za preukázané, že to bol obžalovaný, ktorý ako prvý zaútočil bez akejkoľvek provokácie na poškodeného C., počas bitky zobral z plotu železnú tyč a s tou pokračoval v bitke. Po príchode F. a K. v bitke pokračoval aj so železnou tyčou, ktorou zasiahol F. do hlavy a spôsobil mu opísané zranenia, ktoré súd I. stupňa kvalifikoval ako ublíženie na zdraví. Následne začal rozbíjať železnou tyčou tam odstavené autá VW Passat EČ: SA-380AZ, na ktorom prišiel C., a Škoda Octávia EČ: SA-668CJ, na ktorom prišli F. a K., o čom svedčí fotodokumentácia týchto poškodení, ktoré podľa tvaru prasklín boli zjavne spôsobené železnou tyčou, ktorú mal obžalovaný. Naproti tomu verzia obžalovaného je podľa názoru okresného súdu značne nedôveryhodná. Jeho tvrdenie o vopred pripravenej akcii proti nemu nedáva zmysel, keďže sa do domu k W. pozval sám a nešlo o plánovanú návštevu, takže aby šlo o nejakú „pascu“ na obžalovaného vyžadovala by neustálu pripravenosť „útočníkov“ reagovať na jeho pohyb. Okresný súd preto uveril tvrdeniu poškodených, že boli dopredu dohodnutí na stretnutí. Obžalovaný ďalej nafukoval počet osôb, ktoré mali prísť autom a napadnúť ho, až na 4 osoby, čo nepotvrdil žiadny ďalší svedok, nevyplýva to zo zásahu polície a dokonca aj on sám pri predchádzajúcej výpovedi uvádzal iba 2 osoby. Okresný súd konštatoval, že na to, aby išlo o pripravenú akciu, pri ktorej ho mali dobiť 4 muži, vyviazol obžalovaný celkom ľahko, až tak ľahko, že žiadne svoje tvrdené zranenia ani nijakým spôsobom nepreukázal. Rovnako ďalší svedkovia mimo svedkyne D. nepotvrdili jeho tvrdenie o vyhrázaní so zbraňou a vzhľadom na zjavnú náklonnosť obžalovaného si vymýšľať súd I. stupňa neuveril ani tomuto. Tvrdenia obžalovaného o prostitúovaní svedkýň nemajú s vecou nič spoločné a podľa názoru okresného súdu môžu predstavovať aj spáchanie trestného činu ohovárania. V prospech obžalovaného vypovedala svedkyňa D., ktorá si spomenula po 3 rokoch, že uvedený skutok videla, a aj po tak dlhom čase presne zreprodukovala, ako z idúceho auta z cesty vzdialenej asi 3 domy videla situáciu presne tak, ako ju opísal obžalovaný, s vyťahnutím zbrane a dokonca výkrikom „zajeb ho“, hoci bola v aute so zapnutým motorom, pričom je aktuálne priateľkou obžalovaného. Súd I. stupňa jej výpovedi neuveril, celý jej obsah aj situácia, za ktorej bola podaná, pôsobili, akoby vznikla po dohovore s obžalovaným, a je v rozpore s výpoveďou ostatných svedkov.

Obžalovanému okresný súd ukladal úhrnný trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe za trestný čin najprísnejšie trestný, ktorým je prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona od 6 mesiacov do 3 rokov, pričom u neho zistil 1 priťažujúcu okolnosť - spáchal viac trestných činov. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila na 1 rok a 4 mesiace. Čo sa týka druhu trestu, vzhľadom na trvalé zapieranie a fabulovanie obžalovaného ohľadom tohto skutku okresný súd nepovažoval za primerané uloženie alternatívneho trestu a uložil trest odňatia slobody a zároveň konštatoval, že predsa len nepodmienečný trest by s prihliadnutím na vcelku čistú trestnú minulosť a nevysokú závažnosť skutku bol prísny, preto mu trest podmienene odložil. Na dosiahnutie výchovného účelu trestu, okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

Okresný súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnených nárokoch poškodených na náhradu škody, ktorú si poškodený C. uplatnil vo výške 350 € za škodu na motorovom vozidle a za ujmu na zdraví v zmysle vyčíslenia v znaleckom posudku, poškodený F. za ujmu na zdraví v zmysle vyčíslenia v znaleckom posudku, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. za poskytnutú zdravotnú

starostlivosť poškodenému F. vo výške 1 046,01 €, Sociálna poisťovňa za vyplatené nemocenské dávky poškodenému F. vo výške 337,10 € a JUDr. Ing. O. D. vo výške 80 € za škodu na bezpečnostnej fólii auta a 61,27 € za nemocenské dávky poškodenému F., ktoré mu ako zamestnávateľ vyplácala za prvých 10 dní pracovnej neschopnosti. Škodu uplatnenú Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s., Sociálnou poisťovňou a O. D. za nemocenské dávky a C. za poškodenie auta mal súd I. stupňa v plnom rozsahu preukázanú vykonaným dokazovaním, preto zaviazal obžalovaného na jej úhradu. Vo zvyšku ale škodu nepovažoval za dostatočne preukázanú, a keďže dokazovanie v tomto smere by presahovalo potreby trestného stíhania, odkázal okresný súd poškodených vo zvyšnej časti na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2019 odvolanie obžalovaný, čo do výroku vine aj treste, pričom prokurátor sa pri úkone do zápisnice o hlavnom pojednávaní výslovne vzdal práva podať voči rozsudku odvolanie (č. I. 332 spisu).

Obžalovaný odvolanie odôvodnil písomným podaním zo dňa 23.09.2019, doručeným okresnému súdu dňa 23.09.2019, v ktorom uviedol, že v rozsudku je mu kladený za vinu skutok, ktorý bol vykonštruovaný a vopred pripravený pracovníkmi Crown security s.r.o. za účelom fyzickej likvidácie jeho osoby. Výpovede zo strany vykonávateľov jeho likvidácie sa nezakladajú na pravde, ale vznikli medzi sebou, kde zneužili služobné vozidlo SBS-SECURITY na vybavovanie si osobných záležitostí s odôvodnením vopred pripraveným, že akurát vtedy chceli ísť na cigánsku do T.. To, že sa jednalo o vopred pripravenú fyzickú likvidáciu jeho osoby naznačuje aj fakt, že v kritický deň ho prišiel A. F. zastreliť, ako mu to kričali kolegovia „zajeb ho“, pričom mieril na neho pištoľou. Odôvodnením F. bolo, že zbraň nosí, mal ju v kritickom čase pri sebe schovanú pod tričkom, aby zakryl úmysel zastreliť ho. Inak by nemohol vedieť, že ju mal schovanú pod tričkom ako to uvádza A. F. na jeho obhajobu. Menovaný patria do skupiny výpalníkov známeho vraha Q. C., ktorý zavraždil S. J. a obžalovaný vystupuje ako svedok v dvoch prípadoch. Ďalej navrhuje vypočuť sestru K. W., D. W., ktorá ho telefonicky vylákala na miesto činu. Naďalej uvádza, že majiteľka firmy Security Crown, O. D. nemala vedený žiadny záznam o výjazde vozidla.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor a obžalovaný. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodených: N. C., A. F., JUDr. Ing. S. D., Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. Bratislava, Sociálnej poisťovne Galanta a splnomocneného zástupcu poškodeného Mgr. F..

Prokurátor na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu žiadal odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný sa vyjadril tak, že je nevinný, pokazili mu celý život, pretože bol vrcholový športovec a to dievča, ktoré ho vylákalo na miesto činu, je nevinné. Trval na vypočutí D. W., ktorá ho mala telefonicky vylákať na miesto činu, zdôraznil tiež, že je svedok v dvoch vraždách, ktoré sa týkajú Q. C.. Za K. W. išiel kvôli tomu, že D. ho žiadala, aby za ňou prišiel a povedala mu, že ho čaká. On sa D. len pýtal, že odkiaľ zohnala psa, pretože mal vtedy inú priateľku a chcel kúpiť rovnakého psa pre jeho priateľku. Týmto poukazoval na to, že to všetko začalo práve telefonátom D. W., ktorá nebola vypočutá na súde.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd I. stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciiach § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku veľmi podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa. Z tohto dôvodu si skutkové závery súdu I. stupňa osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V posudzovanom prípade podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie vytvára ucelenú, ničím nenarušenú, logickú štruktúru o tom, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný.

Odvolacie námietky obžalovaného boli vyvrátené výpoveďami svedkov N. C., A. F., N. K., K. W. a W. W.. Z ich zhodných výpovedí bolo v konaní jednoznačne preukázané, že to bol práve obžalovaný, ktorý ako prvý napadol poškodeného N. C.. Tvrdenia obžalovaného u jeho údajnej likvidácii, ktorá mala byť na jeho osobu plánovaná, považuje krajský súd za vyfabulované s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti a navodiť situáciu, že on bol práve ten, ktorý sa musel brániť, čo však v konaní preukázané nebolo a tvrdeniam obžalovaného ani odvolací súd preto neuveril.

Z výpovedí svedkov N. C., A. F., N. K. bolo zrejmé, že sa títo svedkovia naozaj v ten deň už oveľa skôr dohodli, že pôjdu do T. na cigánsku. To, že mal v čase skutku A. F. pri sebe legálne držanú zbraň (pričom túto skutočnosť on sám uviedol vo svojich výpovediach) ešte nenasvedčuje tomu, že sa chystal obžalovaného zlikvidovať. A. F. vo svojej výpovedi uviedol, že keď robil vo vtedajšej práci zvykol nosiť zbraň, ale keďže zákon neumožňuje, aby mal zbraň na viditeľnom mieste, mal ju schovanú pod tričkom. Žiadny z preukázateľne prítomných svedkov skutku nepotvrdil ani tvrdenia obžalovaného o tom, žeby na neho A. F. mieril so zbraňou.

Verzia obžalovaného o jeho údajnej pripravovanej likvidácii je už sama o sebe nelogická v tom smere, že pokiaľ by ho niekto chcel zlikvidovať, tak by ho asi nevylákal v podvečer za svetla, na miesto prístupné verejnosti, kde sú rodinné domy (dokonca pred dom, kde bývala obžalovaného bývala priateľka), kde existovala vysoká pravdepodobnosť, žeby táto údajná likvidácia mala pravdepodobne veľa svedkov, a hlavne, ak by motiváciou tejto likvidácie mala byť skutočnosť, že je svedkom v prípadoch týkajúcich sa vraždy.

Odvolací súd nemal za potrebné vypočuť svedkyňu D. W., pretože informácia o tom, prečo prišiel na miesto spáchania skutku, nič nemení na skutočnosti, že to bol práve obžalovaný, ktorý prvý napadol poškodeného N. C., a že sa skutok stal tak, ako sa mu kládie za vinu v obžalobe. Z tohto dôvodu považoval tunajší súd vykonanie tohto dôkazu za nadbytočné. Krajský súd v Trnave tak na verejnom zasadnutí návrh na doplnenie dokazovania zo strany obžalovaného - výsluch D. W., odmietol. Na tomto mieste sa žiada ešte uviesť, že sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12.04.2019, vypovedal, že na miesto prišiel, pretože ho tam zavolala K. W. a v prípravnom konaní zase uviedol, že sa pýtal D., keď ju on sám kontaktoval, že či môže prísť za K..

Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd ohľadom tohto výroku vykonal dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu.

Správne zistil, že obžalovanému bolo potrebné uložiť úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, v tomto prípade to bol prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona. Rovnako správne zistil u obžalovaného 1 priťažujúcu okolnosť (spáchal viac trestných činov) a žiadnu poľahčujúcu okolnosť, preto v súlade s § 38 ods. 4 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcich okolností, zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Obžalovanému tak bolo možné ukladať trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody od 1 roka a 4 mesiacov do 3 rokov.

Odvolací súd tiež považoval za správne, že úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov bol obžalovanému podmienene odložený a zároveň mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky a 2 mesiace. Povinnosť obžalovaného nahradiť v skúšobnej dobe podľa jeho schopností škodu spôsobenú trestným činom považoval taktiež za správnu a v súlade so zákonom. Takýto trest považoval krajský súd za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon. K adhéznemu konaniu sa dostatočne podrobne vyjadril súd I. stupňa, preto tunajší odkazuje v tejto časti na str. 9 napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v predmetnej trestnej veci krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie či prípadnú zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného W. N. ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.